

«НАПЕРЕДОДНІ СВОЄЇ ЗАГИБЕЛІ ВРЯТУВАВ ПОБРАТИМА»: РІК ТОМУ НА ВІЙНІ ЗА УКРАЇНУ ЗАГИНУВ ПОЛТАВЕЦЬ СВЯТОСЛАВ ПАШИНСЬКИЙ

Викладач, скульптор та кераміст Святослав Пашинський загинув минулого року 26 березня біля села Новозлатопіль Запорізької області: під час мінометного обстрілу чоловік отримав осколкове поранення голови. Полтавцю було 44 роки, у нього лишилися мама та троє синів. Воїна поховали на Алеї Героїв у селі Затурине біля Полтави. У цій публікації друзі та колеги Святослава Пашинського розповідають, яким його запам'ятали.

Святослав

Пашинський під час служби після початку повномасштабної війни Росії проти України

«Я колись казала: «Славочка, в тебе крила за спиною»

За три дні до своєї загибелі Святослав Пашинський врятував побратима Павла Посохова, який теж був поранений під час мінометного обстрілу: полтавець надав йому першу домедичну допомогу та евакуював із місця бойових дій. Про це

розповіла військовослужбовиця Наталія Драч. Жінка познайомилася зі Святославом Пашинським весною 2014 року під час формування 16 окремого мотопіхотного батальйону, у складі якого обоє служили в АТО та стали друзями. У 2015 році кераміст повернувся до мирного життя й продовжив викладати у Полтавській дитячій художній школі.

Святослав Пашинський, Наталія Драч та Сергій Смірнов під час служби в АТО

В перший день російського повномасштабного вторгнення (24 лютого), Святослав подзвонив Наталії Драч о 10-й годині ранку та сказав, що стоїть у черзі до військкомату.

«Він прийняв це рішення як батько, який захищає своїх дітей, як чоловік який захищає свою сім'ю і як громадянин, якому небайдужа доля країни. В нього було саме таке відчуття відповідальності.

Славка, який ніколи не мав певних знань у медицині, став санітаром: стрілець-санітар – це та людина, яка допомагає евакуювати із поля бою і надає першу домедичну допомогу доки прибуде евакуаційна група.

Він розумів, що таке військова дисципліна, виконавча дисципліна. І творча людина – це відразу видно: навіть у самих скрутних ситуаціях знаходив завжди позитив. Наскільки чуйна, добра і лагідна людина: на моєму шляху такі люди рідко зустрічаються і тому для мене дуже важлива ця дружба з ним.

Святослав Пашинський та Наталія Драч

Славка наскільки відкритий, наскільки в нього погляд такий дитячий, довірливий, що він міг спілкуватися любо з ким. Навіть агресивно налаштована людина від його погляду губила свою агресивність. Він обеззброював: там добро йшло із середини. Я колись сміялася: «Славочка, ну в тебе крила за спиною!». Я його сприймала таким і продовжую сприймати. Я не можу досі ще прийняти те, що його немає поруч. Хоча була і на похороні. Я досі не можу казати про Славу в минулому часі, для мене він залишився живим, просто він кудись далеко поїхав», – розповіла Наталія Драч.

Святослав Пашинський

«Він був унікальний кераміст»

У жовтні 2019-го Святослав Пашинський став членом Національної спілки художників України. Його захопленням була кераміка: роботи полтавця увійшли у приватні колекції в Канаді, Японії та Італії.

Керамічні вироби Святослава Пашинського

«Він був унікальний кераміст, знав добре технології. Працював в такій як би побутовій кераміці (прикладній): оригінальні заварниці для кави, цікаві горнятка. Використовував різні матеріали: кріпив металеві пружини, поєднував дерево із керамікою. Вмів зорганізувати виробничу частину, яку вимагає кераміка: мав приватну майстерню, де виготовляв свої вироби.

Святослав проживав у сусідньому під'їзді в одному будинку зі мною, тому я часто бачив зі свого вікна як він постійно спішив. Спішив до своїх робіт – поринути у творчість. Людина постійно у фізичному та творчому русі – це особливо для мене запам'яталося», – згадує очільник обласної організації Національної спілки художників Юрій Самойленко.

Святослав Пашинський під час роботи у своїй майстерні «Святокерама» (кадр з відео «Полтава Суспільне»)

«Жодного разу не відмовив у допомозі»

У Полтавській художній дитячій школи Святослав Пашинський пропрацював майже 20 років. З викладачем Ірина Конопля познайомилася у 2016 році, коли почала працювати директором художньої дитячої школи.

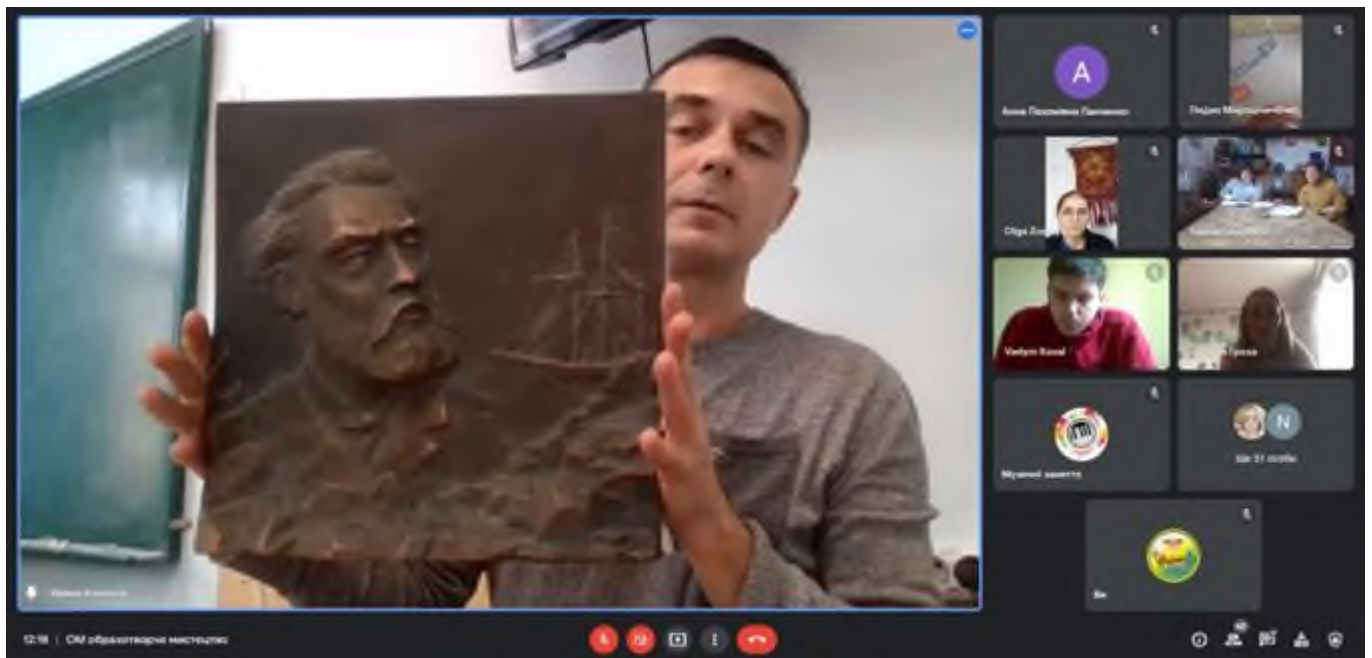

Святослав Пашинський та Ірина Конопля (по центру фото)

«Він був першою людиною, яка прийшла і сказала, що «я готовий допомагати вливатися у колектив, працювати у колективі». Я йому за це дуже вдячна. Скільки б я не зверталася до Святослава Івановича, він жодного разу мені не відмовив у

допомозі – це навіть не стосувалося його прямих обов'язків щодо викладання: якщо потрібно було зробити таблички на двері, він допомагав зробити ці таблички, не було жодної нашої виставки, яка б відбулася без допомоги Святослава.

Гарна людина, гарний чоловік, гарний батько. Діти його дуже любили та поважали. У 2019 році він ініціював створення у нашій школі керамічної майстерні, до того часу як у нас її не було, діти працювали в його майстерні «Святокерама»: вони там обпікали свої вироби, які потім презентували на різних виставках та конкурсах», – розповідає Ірина Конопля.

Святослав Пашинський під час онлайн-заняття через пандемію COVID-19

У художній дитячій школі Святослав Пашинський викладав скульптуру. Після 24 лютого, перебуваючи на території бойових дій, вчитель продовжував дистанційно допомагати своїм учням-випускникам завершити дипломні роботи.

Куточок пам'яті у дитячій художній школі, де представлені роботи Святослава Пашинського

«З початком повномасштабного вторгнення, він видалився зі шкільних чатів. Ми з ним декілька разів зідзвонювались і він мені розповідав, що потрібно робити для завершення робіт його випускників. Тоді я запропонувала знову додатися в групи в месенджерах для роботи з дітьми. Він додався у шкільні чати й почав учням пояснювати, що потрібно доробити. Одна з дівчат писала йому, що «Святослав Іванович, вам ще нам потрібно розповідати про те як ви воювали, спогадами ділитися». Але не судилося спогадами поділитися...», – згадує директорка Полтавської художньої дитячої школи.

Роботи учнів Святослава Пашинського

«На його уроках зі скульптури ми вчилися із задоволенням»

У класі 19-річної випускниці дитячої художньої школи Вікторії Кондри, Святослав Пашинський викладав чотири роки. Дівчина згадує як відбувалося навчання:

«Скульптура сама по собі доволі важкий предмет, саме завдяки тому як вів свої уроки Святослав Іванович, ми не відчували того навантаження і відпочивали на його уроках, вчилися із задоволенням. Він доволі часто жартував на наших уроках.

Святослав Іванович дуже допоміг мені із дипломною роботою: велика поміч була з ескізами та з опалкою, він радив мені навіть як фарбувати краще.

Святослав Пашинський під час уроку зі скульптури (фото Вікторії Кондри)

Про його загибель ми дізналися з Інтернету: в мене були знайомі із художньої школи, які виставили світлину. Моя однокласниця скинула це в нашу групу і ми в шоку це обговорювали: ми спочатку не повірили, що це правда. Ми наважилися написати нашій класній керівниці та перепитати у неї й коли ми почули, що це не жарт і дійсно правда, деякі з нас плакали...

Це найпозитивніша людина, яку я знала взагалі. Така добра: від нього прямо відчувалося щось особливе, така енергетика... На його уроках ти заряджався емоціями. Я буду його згадувати все життя».

Святослав Пашинський разом з учнями

14 березня цього року колектив Полтавської дитячої художньої школи [звернувся](#) до міської комісії з перейменування з проханням назвати навчальний заклад на честь викладача Святослава Пашинського, який загинув захищаючи державний суверенітет України. Проєкт цього рішення до найближчої сесії міськради має підготувати Департамент культури, молоді та сім'ї.

Ольга ГРИНЕНКО, «Полтавщина»